

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/38/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4320010534
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4320010534.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a Mgr. Moniky Farkašovej, v trestnej veci proti odsúdenému Y. D., pre zločin znásilnenia podľa § 199 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona a iné, o sťažnosti odsúdeného Y. D. proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 30.03.2021, sp. zn. 17Nt/3/2020, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 22. apríla 2021, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku s a sťažnosť odsúdeného Y. D. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Levice (ďalej len „súd prvého stupňa“) konajúci samosudkyňou podľa § 411 odsek 1 Trestného poriadku a § 9 odsek 3 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody napadnutým uznesením preradil odsúdeného Y. D. (ďalej len „odsúdený“) na ďalší výkon úhrnného trestu odňatia slobody v trvaní 25 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 21.08.2017, sp. zn. 2T/124/2016, v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 30.01.2018, sp. zn. 1To/72/2017 a trestu odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 30.03.2015, sp. zn. 0T/32/2015, právoplatným dňa 30.03.2015 v spojení s uznesením Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 04.04.2019, sp. zn. 0T/32/2015, z ústavu so stredným stupňom stráženia do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil zistením, že odsúdený opakovane porušuje ústavný poriadok - predstieraním ochorenia, pokusom užiť liek inak, ako predpísal lekár, úmyselným poškodením sa na zdraví, porušením zásad slušného správania, fyzickým napadnutím spoluodsúdeného, prechovávaním nepovolených predmetov a nadväzovaním nedovolených kontaktov, za čo bol už celkom 10-krát disciplinárne potrestaný. Disciplinárne odmenený nebol. U odsúdeného napriek využívaniu všetkých dostupných metód výchovného pôsobenia nedošlo k pozitívnym zmenám v jeho správaní a v hodnotovej orientácii. Stanovené ciele programu zaobchádzania sa neplnia v dvoch oblastiach, v ostatných sa plnia len čiastočne. Odsúdený sa počas výkonu trestu v ústave neprispôbil podmienkam výkonu trestu, opakovane porušoval ústavný poriadok, a to aj po podaní návrhu na preradenie. Voči zaobchádzaniu je rezistentný, nemá ani snahu si vytvárať podmienky na získavanie disciplinárnych odmien a nepodrobuje sa riadne podmienkam výkonu trestu. Odsúdený bol umiestnený v oddiele špecializovaného zaobchádzania, avšak aj tu porušoval ústavný poriadok a preto bol umiestnený do diferenciationnej skupiny „C“. Obranu odsúdeného, že chcel byť pracovne zaradený, nepovažoval súd prvého stupňa za dôvodnú, nakoľko z hodnotenia vyplýva, že o pracovné zaradenie neprejavuje záujem a vlastnú iniciatívu v tejto oblasti neprejavuje. Čo sa týka tvrdenia odsúdeného o vôli zvoliť si obhajcu, uviedol, že odsúdený mal od začiatku konania dostatočný časový priestor na zvolenie si obhajcu a nevyužitie tohto práva z jeho strany nie je prekážkou rozhodnutia vo veci. Vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel k záveru, že návrh riaditeľa ústavu na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody

odsúdeného preradením do ústavu s vyšším stupňom stráženia bol podaný dôvodne a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku uznesenia.

Napadnuté uznesenie bolo odsúdenému oznámené vyhlásením v jeho prítomnosti na verejnom zasadnutí súdu prvého stupňa konanom dňa 30.03.2021 formou videokonferencie a odsúdený ihneď po tomto oznámení, teda včas, podal proti napadnutému uzneseniu sťažnosť, ktorú dodatočne písomne odôvodnil.

V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že nesúhlasí s posudkom, ktorý bol naňho vypracovaný, žiadal, aby bolo rozhodnutie zrušené a posudok opätovne vypracovaný, namietal, že aj pedagógovia boli proti jeho osobe zaujatí a môže to aj dokázať listinami, ktoré k sťažnosti priložil. V konkrétnostiach namietal nesprávnosť posudku pedagógov. Pripustil, že je v dôsledku vysokého trestu psychicky na tom zle a nevie sa s ním zmieriť, no aj tak žiada, aby mu zostala možnosť na prácu, ktorá vo vyššom stupňom strážení nie je. Podotkol, že žiadal súd o advokáta, v čom mu súd nevyhovel, pričom však nakoľko na útvare bola trojmesačná karanténa, neboli možné žiadne návštevy. Zotrval na svojej žiadosti mať advokáta, ktorého si aj sám zaplatí.

Krajský súd v Nitre (ďalej len „nadriadený súd“), ktorému súd prvého stupňa predložil vec 21.04.2021 na rozhodnutie o sťažnosti odsúdeného, pri rozhodovaní o nej podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Nadriadený súd v rámci tejto svojej prieskumnej povinnosti zistil, že skutkové zistenia a zrozumiteľné právne úvahy súdu prvého stupňa, ktoré boli podkladom pre vydanie napadnutého uznesenia, ktorého obsahom je záver o dôvodnosti návrhu riaditeľa ÚVTOS Želiezovce na preradenie odsúdeného z ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, ústiaci do rozhodnutia o takomto preradení odsúdeného, sú zákonom zodpovedajúce a správne. Rovnako nezistil žiadne procesné pochybenia v konaní predchádzajúcom napadnutému uzneseniu.

Podľa § 9 odsek 3 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody (ďalej len „zákon o výkone trestu“) ak odsúdený porušuje opakovane alebo závažným spôsobom ústavný poriadok, je podozrivý zo spáchania trestného činu počas výkonu trestu, z jeho prípravy alebo pokusu, môže mu súd zmeniť spôsob výkonu trestu preradením do ústavu s vyšším stupňom stráženia.

Aj podľa názoru nadriadeného súdu boli splnené podmienky na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody vyžadované vyššie citovaným ustanovením. Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Želiezovce je zrejmé, že odsúdený bol spočiatku vzhľadom k jeho psychickému rozpoloženiu zaradený do oddielu špecializovaného zaobchádzania, z dôvodu jeho neprispôsobivého a konfliktného správania však bolo takéto jeho umiestnenie zrušené a bol premiestnený do štandardného oddielu s diferenciačnou skupinou „C“. Od začiatku výkonu trestu odňatia slobody v danom ústave opakovane a rôznymi spôsobmi porušuje ústavný poriadok, za čo aj bol viacrásne disciplinárne potrestaný celodenným umiestnením do uzavretého oddielu na dobu 5-10 dní a prepadnutím vecí, pričom disciplinárne odmenený doposiaľ nebol. Ani napriek intervenciám zo strany väzenského personálu u odsúdeného nedošlo k pozitívnej zmene správania, o viaceré aktivity v rámci stanoveného programu zaobchádzania taktiež nejaví záujem.

K nijakej zmene u odsúdeného v pozitívnom smere pritom nedošlo ani od prvého rozhodovania súdu o návrhu riaditeľa ÚVTOS Želiezovce na verejnom zasadnutí dňa 14.07.2020.

Uvedené skutočnosti jednoznačne svedčia záveru, že odsúdený sa v podstate v žiadnom smere neprispôbil podmienkam výkonu trestu, akékoľvek metódy výchovného pôsobenia sa v jeho prípade míňajú účinku, jeho postoj k vlastnému správaniu vo výkone trestu je nekritický a ľahostajne pristupuje k akémukoľvek napredovaniu vo vlastnom resocializačnom procese. Je tak zrejmé, že výkon trestu odňatia slobody v strednom stupni stráženia u odsúdeného neplní svoj účel v zmysle § 34 odsek 1 Trestného zákona, a to najmä výchovný a individuálny a generálny preventívny, a teda je jednoznačne daný dôvod pre zmenu režimu výkonu trestu v zmysle jeho sprísnenia podľa § 9 odsek 3 zákona o výkone trestu, t.j. na zmenu spôsobu výkonu trestu tak, že v ďalšom jeho priebehu bude vykonávať trest odňatia slobody

v ústave na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia, v ktorom existuje predpoklad vyššej miery spôsobilosti nastoliť v správaní odsúdeného pozitívne zmeny zabezpečiť jeho nápravu.

Nadriadený súd nepovažoval za dôvodné sťažnostné argumenty odsúdeného ohľadom predpojatosti väzenských pedagógov, keďže takéto tvrdenia neboli nijakým spôsobom preukázané a podania, ktoré odsúdený k sťažnosti priložil, tomu svojim obsahom taktiež nenasvedčujú.

Čo sa týka namietanej intencie odsúdeného byť vo výkone trestu pracovne zaradený, v tomto smere nadriadený súd zhodne ako súd prvého stupňa poukazuje na podané hodnotenie, z ktorého vyplýva, že napriek nedostatku preňho vhodných pracovných príležitostí o pracovné zaradenie odsúdený ani sám dlhodobo záujem neprejavuje a z tohto dôvodu sa ani ciele programu zaobchádzania u odsúdeného v tejto oblasti neplnia.

Napokon vo vzťahu k žiadosti odsúdeného o poskytnutie možnosti zvoliť si obhajcu nadriadený súd zdôrazňuje, že takáto možnosť mu bola súdom prvého stupňa poskytnutá už pri prvom verejnom zasadnutí v prejednávanej veci dňa 14.07.2020, kedy súd reflektoval na požiadavku odsúdeného zvoliť si obhajcu a za týmto účelom bolo verejné zasadnutie odročené na neurčito. Prípisom zo dňa 30.11.2020, odsúdenému doručeným dňa 03.12.2020, bol odsúdený súdom prvého stupňa vyzvaný k oznámeniu, či si obhajcu zvolil, na čo však nijakým spôsobom nereagoval. Skutočnosť, že mali v ústave trojmesačnú karanténu je preto v kontexte uvedených dôvodov irelevantná, na zvolenie si obhajcu mal odsúdený od predchádzajúceho termínu verejného zasadnutia dostatok času a jeho opakovaná žiadosť v tomto smere sa javí ako tendenčná za účelom oddialovania rozhodnutia súdu v predmetnej veci.

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, nadriadený orgán sťažnosť zamietne, ak nie je dôvodná.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutkové zistenia a právne úvahy, nadriadený súd nezistiac žiadny dôvod na zrušenie napadnutého uznesenia a na iné rozhodnutie v prospech odsúdeného, jeho sťažnosť podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku zamietol, pretože nie je dôvodná.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok (§ 185 odsek 2 veta druhá Trestného poriadku).